

In memoriam

PROF. HRVOJE MOROVIĆ

Splitsku kulturnu sredinu i našu književnu znanost zadesio je težak gubitak. Dana 25. prosinca 1982. u 69. godini umro je prof. Hrvoje Morović, slavist i romanist, bibliotekar, bibliograf, vrstan istraživač i poznavalac hrvatske srednjovjekovne i renesansne književne baštine u Dalmaciji, dugogodišnji direktor splitske Naučne biblioteke.

Hrvoje Morović se rodio 13. II 1914. u Žmanu na Dugom otoku. U Splitu je završio Klasičnu gimnaziju a u Zagrebu Filozofski fakultet. Već kao student Fanceva, Barca i Skoka, za vrijeme studija je zavolio staru hrvatsku književnost i njoj posvetio čitav svoj rad. Od 1940. godine radio je u tadašnjoj Gradskoj a sada Naučnoj biblioteci kao bibliotekar, kasnije kao direktor, a uz to je predavao na Pedagoškoj akademiji. Bio je jedan od pokretača i član uredništva naše »Čakavske riči«. U tih četrdesetak godina intenzivna bavljenja knjigom, bibliotekarstvom i poviješću književnosti napisao je više od stotinjak radova. Nakon neumorna upoznavanja i proučavanja fondova dalmatinskih i nekih drugih naših biblioteka došao je do uvjerenja kako dobar dio naše starije hrvatske književnosti nije ni objavljen ni znanstveno obrađen, pa prema tome ni sud o našoj književnoj baštini nije potpun. Pronalaženju, obradi, vrednovanju i objavljivanju te građe posvetio je Morović cio svoj život i u tome postigao vrlo vrijedne rezultate, bez kojih danas nije moguće napisati povijest hrvatske stare književnosti. Od 1952. do nekoliko dana prije svoje smrti Morović je objavljivao svoje radove, odužujući svoj dug našoj kulturnoj baštini i našoj knjizi u gradu u kojemu je sačuvana najstarija knjiga u Jugoslaviji, Splitski evangelistar iz 7. stoljeća. God. 1968. objavio je svoje dotadašnje radove u knjizi »Sa stranica starih knjiga« zajedno s »Građom za bibliografiju splitske periodike (1859—1941)«, a iste godine »Građu za bibliografiju splitske periodike, novine, 1875—1941« i »Legendu o Aleksiju u starijoj hrvatskoj književnosti«; god. 1970. izašla mu je »Građa za bibliografiju splitske periodike II, 1944—1969«, a 1971. dragocjeno djelo

»Povijest biblioteka u gradu Splitu, Dio I«, dok je II dio ostao u rukopisu. U »Čakavskoj riči« objavljeno je desetak njegovih znanstvenih priloga, među ostalima i Marulićevi neobjavljeni hrvatski tekstovi.

Hrvoje Morović istaknuo se kao bibliotekar i stekao neprolazne zasuge za razvitak i afirmaciju našega, posebno splitskog bibliotekarstva. Neizmjernom brigom i zalaganjem trudio se da unaprijedi rad splitske Naučne biblioteke, da joj se stvore uvjeti za razvitak u gradu i vremenu čijim bi potrebama ona morala odgovarati. Njegova briga za Biblioteku i prisutnost u njoj nisu prestali ni njegovim odlaskom u mirovinu. Mnoge njegove želje, ideje, planovi i započeti radovi ostali su neostvareni ili nedovršeni. Ne samo njegova »Povijest biblioteka u gradu Splitu«. Drugi gradovi, Zadar i Rijeka na primjer, imaju već odavna bibliografije djela koja su tiskana u njima, Split ni do danas nema. Radio je dugo i marljivo na toj bibliografiji, ali je na žalost, nije stigao dovršiti.

Godine 1972. Split ga je nagradio svojim najvećim priznanjem — dodijelio mu je Nagradu grada za posebne uspjehe u znanstvenom radu.

Trideset i sedam godina svojega rada Morović je kao bibliotekarski savjetnik posvetio Naučnoj biblioteci u Splitu, gdje je do odlaska u mirovinu bio direktor. Spasavanje bibliotečne građe u poslijeratnim danima i preseljenje Biblioteke u prikladnije prostorije kako bi preuzela funkciju središnje knjižnice Splitskoga sveučilišta — samo su dva najistaknutija momenta u njegovoj dugogodišnjoj i plodnoj karijeri. Prigodom jubilarne tridesete obljetnice Hrvatskoga bibliotekarskog društva 1978. u Zagrebu Hrvoje Morović je, zajedno s devetoricom drugih članova Društva, nagrađen Kukuljevićevom poveljom, najvećim priznanjem koje se dodjeljuje onim bibliotekarima u Hrvatskoj koji su svojim teoretskim i praktičnim radom najviše pridonijeli afirmaciji naših knjižnica i bibliotekarske struke u nas.

Splitski slavisti, bibliotekari i kuturni radnici sačuvat će trajnu uspomenu na njegov lik, a znanstveni ugled njegova imena ostat će neizbrisiv u povijesti naše kulture.

Radovan Vidović